

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Bihor

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2010
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SA din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Bihor prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SA din Z împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Bihor prin Decizia de impunere nr. Z emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z privind plata la bugetul de stat a sumei totale de Z lei, reprezentând:

- Z lei - taxa pe valoarea adăugată;
- Z lei - impozit pe profit;
- Z lei - majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor sub nr. Z fiind repartizată Activității de Inspecție Fiscală spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z întocmite de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Bihor, SC "X" SA aduce următoarele argumente:

1. Referitor la impozitul pe profit

- menționează că suma de Z lei reprezentând contravaloarea ferestrelor cu tâmplarie PVC s-a înregistrat corect pe cheltuieli în luna 2008 și nu s-a înregistrat ca imobilizare corporală, având în vedere că sunt lucrări care au fost executate fără autorizație de construcție, care păstrează caracteristicile inițiale ale construcției, nu modifică structura de rezistență și nu modifică aspectul arhitectural al construcției;

- susține că în luna 2008 a corectat înregistrarea efectuată în anul 2007 a sumei de Z lei, reprezentând venituri aferente bonurilor agricole, procedura de corecție nu a produs prejudiciu la bugetul de stat, deoarece veniturile aferente anului 2007 au fost mai mari cu suma respectivă, iar în anul 2008 s-a realizat corectarea acestei sume;

- precizează că suma de Z lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar prin Raportul de inspecție fiscală nr. Z a fost înregistrată ca fiind sumă deductibilă fiscal deoarece măsura a fost anulată de către instanța de judecată, iar înregistrând sentința judecătorească de anulare și măsurile dispuse prin Raportul de inspecție fiscală nr. Z se ajunge în situația privind plata de două ori a impozitului pe profit pentru aceeași sumă ceea ce nu este temeinic și legal;

- arată că suma de Z lei înregistrată ca și cheltuială deductibilă în luna 2009 reprezintă restituirea unei subvenții initial acordate și ulterior considerată de Curtea de Conturi ca fiind necuvenită și deoarece la încasare suma respectivă s-a înregistrat la venituri, cu ocazia restituirii ei s-a înregistrat la cheltuieli, nefiind vorba de o sancțiune, ci de restituire a unei plăți necuvenite.

2. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată

- susține că sumele stabilite suplimentar de organele de control, reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de Z lei din care suma de Z lei pentru 2008, suma de Z lei pentru 2009 și suma de Z lei pentru 2009, sunt calculate greșit neexistând această obligație în situația efectuării unei plăți;

- precizează că constatările organelor de control conform cărora produsele convenite proprietarului terenului trebuiau livrate de către arendaș în baza unei facturi la un preț de vânzare stabilit în funcție de valoarea costurilor înregistrate în contabilitate pentru produsul agricol cultivat, valoare care trebuia să conțină și taxa pe valoarea adăugată, astfel de operațiuni se realizează doar dacă se îndeplinește condiția de interdependență și condiționalitate reciprocă ai celor doi termeni ai arendării, plata arende și cedarea folosinței;

- consideră că cedarea folosinței bunului pentru a fi considerată prestare de servicii și deci operațiune taxabilă este necesară îndeplinirea în mod cumulativ a două condiții și anume: să rezulte dintr-o activitate economică și să fie realizată de o persoană impozabilă ceea ce nu este

cazul, deoarece arendatorii sunt persoane fizice care nu realizează activități economice, neaflându-se în situația unei contraprestații reciproce între două persoane impozabile ce desfășoară activități economice, nu există obligația colectării taxei pe valoarea adăugată.

În consecință, solicită admiterea contestației și anularea în parte a Deciziei de impunere nr. Z și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

II. Prin Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. Z, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Bihor au constatat următoarele :

1. În legătură cu impozitul pe profit

În luna 2008 SC "X" SA a înregistrat în mod eronat în Contul 6028 "Alte cheltuieli cu materialele consumabile" contravaloarea tamplării din PVC în sumă de Z lei fără să utilizeze un cont de imobilizări corporale, astfel ca aceste sume să fie trecute ulterior pe cheltuieli prin amortizarea mijloacelor fixe.

În luna 2008 prin nota contabilă nr. Z contribuabila a stornat din contul de venituri suma de Z lei ca stornarea înregistrării din 2007 a notei contabile nr. Z reprezentând bonuri agricole, diminuând veniturile societății și influențând rezultatul financiar la Z.

În luna 2008 a înregistrat pe cheltuieli taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei stabilită prin Raportul de inspecție fiscală nr. Z și a considerat suma deductibilă fiscal la calculul impozitului pe profit la Z, chiar dacă această sumă a fost aferentă anului 2007.

În luna 2009 societatea a înregistrat în contabilitate nota contabilă 635 = 5121.14 în sumă de Z lei cu explicația "sume necuvenite".

De asemenea, organele de inspecție fiscală au mai constatat:

- în anul 2008 societatea a dedus cheltuieli cu aprovizionarea de concentrate pentru animale în sumă totală de Z lei în condițiile în care societatea nu deținea animale, a dedus cheltuieli de protocol în sumă de Z lei aferente unei cantități de Z litri ulei, nu a ținut cont la stabilirea profitului impozabil de suma de Z lei reprezentând contravaloarea unei amenzi, a dedus în luna 2008 cheltuieli în sumă de Z lei reprezentând deprecierea unei cantități de Z kg grâu, a dedus în luna Z 2008 contravaloarea unor lucrări mecanice aferente anului 2007 în sumă de Z lei și a înregistrat pe cheltuieli suma de Z lei reprezentând contravaloarea unei cantități de Z litri ulei cu termenul de valabilitate depășit;

- în anul 2009 a dedus cheltuieli cu aprovizionarea de concentrate pentru animale în sumă de Z în condițiile în care societatea nu deținea

animale, a înregistrat pe cheltuieli suma de Z lei reprezentând contravaloare semințe de grâu obținută din prelucrare și a dedus suma de Z lei reprezentând majorări de întârziere datorate bugetului de stat.

În baza celor constatate organele de control au stabilit că SC "X" SA datorează la bugetul de stat pe anii 2008 și 2009 un impozit pe profit în sumă de Z lei.

Pentru neplata la termen a impozitului pe profit au calculat majorari de întârziere în sumă de Z lei pe perioada2009 –2010.

2. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată

În perioada verificată SC "X" SA a înregistrat în evidența contabilă contravaloarea arendei plătite efectiv în natură (grâu, orz, porumb) în sumă totală de Z lei și în ulei în sumă de Z lei, către persoane fizice proprietare de teren în schimbul dreptului de folosință al acestuia, în baza contractelor de arendă încheiate cu proprietarii de terenuri, pentru care nu a colectat și nu a plătit la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă totală de Z lei.

Totodată, organele de control au mai constatat:

- în anul 2008 societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă aprovizionării de concentrate pentru animale în condițiile în care societatea nu deținea animale, a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă scăderii din gestiune a unei cantități de Z litri de ulei folosit de unitate, nu a colectat taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă cheltuielilor cu deprecierea unei cantități de Z kg de grâu și taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă cantității de Z litri ulei cu termenul de valabilitate depășit;

- în anul 2009 societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă dobânzilor penalizatoare datorate către SC "A" SA și taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă aprovizionării de nutreturi concentrate pentru animale fără a deține animale.

În baza celor constatate, organele de control au stabilit că SC "X" SA datorează la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

Pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată, au calculat majorări de întârziere în sumă totală de Z lei pe perioada2008 –2010.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SA cu sediul în Z, str. Z nr. Z este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului Bihor sub nr. Z și are codul de înregistrare fiscală Z.

Contestația se analizează și se soluționează având în vedere motivele de fapt și de drept invocate de contestatoare și dovezile aduse de aceasta, în limitele sesizării făcute, motiv pentru care putem răspunde numai în limitele investirii făcute prin contestație cu privire la respectarea legislației fiscale doar pentru capitolele și punctele din Raportul de inspecție fiscală nr. Z și din Decizia de impunere nr. Z expres menționate.

În drept, sunt prevederile art. 206(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază, [...]."

1. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe dacă SC "X" SA datorează bugetului de stat diferența de impozit pe profit în sumă de Z lei pe anii 2008 și 2009, în condițiile în care societatea a considerat eronat deductibile la calculul profitului impozabil contravaloarea unei imobilizări corporale și dobânzile penalizatoare și totodată a diminuat rezultatul financiar la2008 prin efectuarea de corecții ce privesc anul 2007 constând în stornarea unor venituri din bonuri agricole și înregistrarea pe cheltuieli a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

În fapt, în luna 2008 SC "X" SA a înregistrat în Contul 6028 "Alte cheltuieli cu materialele consumabile" și a dedus la calculul profitului impozabil contravaloarea tamplăriei din PVC în sumă de Z lei fără să utilizeze un cont de imobilizări corporale a căror valoare se recuperează prin amortizare și în luna 2008 a stornat din venituri suma de Z lei (bonuri agricole) corectând o înregistrare din luna 2007, diminuând veniturile și rezultatul financiar la2008.

De asemenea, în luna 2008 a înregistrat pe cheltuieli taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei stabilită prin Raportul de inspecție fiscală nr. Z și a considerat suma de Z lei deductibilă fiscal la calculul impozitului pe profit la2008, chiar dacă aceasta sumă era aferentă anului 2007.

În luna 2009 societatea a înregistrat în contabilitate nota contabilă 635 = 5121.14 cu explicația "sume necuvenite" și a dedus la calculul profitului impozabil suma de Z lei, când în fapt reprezintă dobânzi penalizatoare.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 19 alin.(1), art. 21 alin.(1) și art. 24 alin.(3) lit. d) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, unde se precizează:

“Art. 19. - (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

[...]

Art. 21. Cheltuieli. (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

[...]

Art. 24. Amortizarea fiscală. [...] (3) Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile:

[...]

d) investițiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali și care conduc la obținerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix;”,

coroborate cu dispozițiile pct. 12, 13 și 22 din Normele metodologice date în aplicarea acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004, unde se specifică:

"12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/ 1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal. [...]

13. Veniturile și cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale careia îi aparțin. **În cazul în care contribuabilul constată că după depunerea declarației anuale un element de venit sau de cheltuială a fost omis ori a fost înregistrat eronat, contribuabilul este obligat să depună declarația rectificativă pentru anul fiscal respectiv.** Dacă în urma efectuării acestei corecții rezultă o sumă suplimentară de plată a impozitului pe profit, atunci pentru această sumă se datorează dobânzi și penalități de întârziere conform legislației în vigoare.

[...]

22. Cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile sunt cheltuielile înregistrate cu realizarea și comercializarea bunurilor,

prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Având în vedere prevederile legale citate, **profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile**, fiind considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, în timp ce veniturile și cheltuielile înregistrate eronat sau care nu au fost înregistrate la timp corectează profitul impozabil al perioadei căreia îi aparțin.

Prin urmare, SC "X" SA avea obligația să înregistreze în evidența contabilă contravaloarea tâmplăriei PVC în sumă de Z lei într-un cont de imobilizari corporale care ulterior să fie incluse pe cheltuieli pe calea amortizării, iar suma de Z lei în mod eronat a fost considerată cheltuială deductibilă nefiind restituită o sumă necuvenită ci este o dobândă penalizatoare la un prejudiciu stabilită de Curtea de Conturi.

De asemenea, veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/ 1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, aferente perioadei fiscale, respectiv anului fiscal căruia îi aparțin și ca atare, taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei stabilită prin Raportul de inspecție fiscală nr. Z este nedeductibilă la calculul profitului impozabil pe anul 2008, fiind aferentă anului fiscal 2007.

În ceea ce privește veniturile și cheltuielile înregistrate eronat sau omise, acestea se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale careia îi aparțin, iar în cazul în care contribuabilul constată că după depunerea declarației anuale un element de venit sau de cheltuială a fost omis ori a fost înregistrat eronat, este obligat să depună declarația rectificativă pentru anul fiscal respectiv, așadar SC "X" SA corectând înregistrarea pe venituri făcută în 2007 cu suma de Z lei, a diminuat nejustificat veniturile și rezultatul financiar la2008.

Ținând seama de cele tratate mai sus privind impozitul pe profit, precum și de celelalte constatări privind cheltuielile nedeductibile în sumă de Z lei pe anul 2008 și Z lei pe anul 2009 la care nu se face nici un fel de referire în contestația depusă, rezultă că, în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea profitului impozabil pentru perioada 2008 – 2009 și au stabilit prin Decizia de impunere nr. Z ca SC "X" SA datorează la bugetul de stat o diferență de impozit pe profit

de plata în sumă de Z lei, din care: suma de Z lei pe anul 2008 și Z lei pe anul 2009, contestația urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

2. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe dacă SC "X" SA avea obligația să colecteze și să platească la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă bunurilor acordate în natură (grâu, orz, porumb, ulei) persoanelor fizice proprietare de teren în perioada 2008 – 2009, reprezentând contravaloarea arendei plătite efectiv în natură în baza contractelor dearendă.

În fapt, în perioada 2008 – 2009, SC "X" SA a făcut plăți în natură (grâu, porumb, orz, ulei) către persoane fizice proprietare de teren în schimbul dreptului de folosință al acestuia, în valoare totală de Z lei, respectiv în ulei în sumă de Z lei, reprezentând contravaloarea arendei stabilită în baza contractelor dearendă încheiate cu proprietarii de terenuri, în schimbul dreptului de folosință a acestora, pentru care nu a colectat și nu a plătit la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă totală de Z lei.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 126, art. 128 și art. 130 din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

"Art. 126. Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).

[...]

Art. 128. Livrarea de bunuri. (1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

[...]

Art. 130. Schimbul de bunuri sau servicii.

În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/ sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/ sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri și/ sau o prestare de servicii cu plată.",

completate cu cele ale pct. 8 alin.(1) și (2) din Normele metodologice date în aplicarea acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, unde se specifică:

"8. (1) Operațiunile prevăzute la art. 130 din Codul fiscal includ orice livrări de bunuri/ prestări de servicii a căror plată se realizează printr-o altă livrare/ prestare, precum:

a) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a serviciului de prelucrare/ obținere a produselor agricole;

b) plata prin produsele agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendei, care constituie o prestare de servicii.

(2) Fiecare operațiune din cadrul schimbului este tratată separat aplicându-se prevederile prezentului titlu în funcție de calitatea persoanei care realizează operațiunea, cotele și regulile aplicabile fiecărei operațiuni în parte."

Potrivit prevederilor legale de mai sus, plata prin produse agricole a prestărilor de servicii efectuate de persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată, precum și plata în natura a arendei reprezintă livrare de bunuri și este operațiune impozabilă din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Iar, la dispozițiile pct. 48 lit. a) și b) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.784/ 2002 pentru aprobarea Precizărilor privind unele măsuri referitoare la încheierea exercițiului financiar pe anul 2002 la persoanele juridice care, potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/ 1991, republicată, au obligația să întocmească situații financiare anuale, se arată că:

„48. Persoanele juridice care efectuează lucrări în arendă contabilizează separat schimbul de bunuri cu servicii, ca o achiziție și cedare de active, eventualele câștiguri sau pierderi fiind recunoscute în contul de profit și pierdere. Deoarece cele două operațiuni, respectiv livrarea de produse și serviciul de punere la dispoziție a terenului agricol, se impozitează separat, înregistrările în contabilitatea societății arendașe care efectuează plata arendei în natură sunt următoarele:

a) înregistrarea arendei datorate, stabilită fie în baza contractului de arendă, dacă proprietarul terenului este persoana fizică, fie în baza facturii primite, dacă proprietarul este persoană juridică:

612 = 401 (462) - valoarea arendei datorate proprietarilor

b) înregistrarea livrării produselor agricole pentru plata arendei, pe bază de factură:

411 = % - valoarea produselor livrate, inclusiv TVA

701 - valoarea la prețul de vânzare al produselor agricole

4427 - valoarea TVA aferente"

Concluzionând, persoanele juridice care efectuează lucrări în arendă și fac plata arendei în natură au obligația să contabilizeze

separat schimbul de bunuri cu servicii, ca o achiziție de servicii (arenda) și cedare de bunuri (plata în natură a arendei) și drept urmare, SC „X” SA avea obligația să înregistreze arenda datorată în baza contractelor de arendă și separat plata în natură ca livrare de produse agricole la care se colectează taxă pe valoarea adăugată.

În consecință, bunurile acordate în natură de către SC "X" SA în perioada 2008 - 2009 către persoanele fizice proprietare de teren în baza contractelor de arendă reprezintă livrare de bunuri pentru care **societatea avea obligația să colecteze taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.**

Cu privire la invocarea din contestație că cedarea folosinței terenurilor și plata arendei în natură nu pot fi considerate contraprestații reciproce pentru că arendatorii sunt persoane fizice, precizăm că nu se susține întrucât taxa pe valoarea adăugată nu se colectează la arendă de către proprietarii de terenuri **ci se colectează de către SC "X" SA în calitate de arendaș la plata arendei în natură către aceștia, operațiune supusă taxării.**

Având în vedere **și celelalte constatari** privind taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei însușite și necontestate de SC "X" SA, **rezultă că aceasta are de plată taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de Z lei și contestația urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.**

3. Referitor la majorările de întârziere în sumă de Z lei aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată, rămân de plată în sarcina contestatoarei potrivit principiului de drept “accessorium sequitur principale” – secundarul urmează principalul, ca măsură accesorie în raport cu debitul principal, fiind calculate în baza prevederilor art. 115(1) și 116(1), devenite art. 119(1) și 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 210/2005 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

În acest sens, la art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se arată că:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de SC "X" SA din Z, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Bihor, conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv

